

LLEI SOBRE L'AUTORITAT LINGÜÍSTICA DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

El Ple del Parlament de Catalunya, en sessió tinguda el dia 24 d'abril de 1991, debaté i aprovà el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de Llei sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans.

El Molt Honorable Senyor President de la Generalitat de Catalunya promulgà el 3 de maig de 1991 la damunt dita Llei, la qual fou publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* núm. 1440, del 8 de maig de 1991.

Llei 8/1991, del 3 de maig, sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Una de les finalitats primordials que impulsaren Enric Prat de la Riba a crear l'any 1907 l'Institut d'Estudis Catalans fou la d'instituir una

autoritat acadèmica que fixés i actualitzés la normativa general de la llengua catalana, la qual cosa determinà l'establiment de la Secció Filològica, que començà a difondre els seus treballs normatius l'any 1913. Aquesta ha estat des d'aleshores una funció destacada de l'Institut, reconeguda per les institucions i les personalitats culturals, pel conjunt de la comunitat lingüística catalana, i pel Decret 3118/76, del 26 de novembre, d'abast a tot l'àmbit territorial de la llengua catalana.

En el moment de reconèixer la tasca de l'Institut d'Estudis Catalans també cal considerar la tasca realitzada pels assessors lingüístics dels mitjans de comunicació i d'institucions diverses, atesa la importància social i el valor de llurs actuacions en els moments difícils de la història recent de Catalunya.

Però la normativa fixada per l'Institut d'Estudis Catalans constitueix el marc per al funcionament de la llengua i n'assegura el desenvolupament amb la coherència indispensable en tot el domini lingüístic i a qualsevol nivell.

Salvada així la integritat de la llengua dins el marc de la normativa, aquesta és prou flexible per a permetre que els diferents col·lectius afectats pel conreu d'aquella estableixin —sota llur responsabilitat— opcions i concrecions de realització lingüística, en forma de models, amb el fi d'acostar-se amb més eficàcia als objectius que persegueixen.

Pel que fa a l'àmbit de Catalunya, una de les primeres disposicions del primer Govern elegit en ésser restablerta la Generalitat, el Decret 90/1980, del 27 de juny, establí que l'assessorament lingüístic que havia d'exercir la Direcció General de Política Lingüística havia de seguir les normes de l'Institut d'Estudis Catalans.

Més recentment, l'Institut d'Estudis Catalans aprovà en el Ple extraordinari del 25 d'abril de 1988, uns nous estatuts, que mantenen com una de les finalitats d'aquesta institució acadèmica l'establiment de la normativa de la llengua. Per una resolució del 17 de maig de 1989, publicada en el DOGC del 5 de juny, el director general de Dret i d'Entitats Jurídiques de la Generalitat declarà l'adequació a la legalitat d'aquests estatuts i en disposà la inscripció en el registre d'acadèmies i la publicació en el Diari Oficial.

Considerant la importància i l'abast social de la funció normativa de l'Institut d'Estudis Catalans, és convenient de conferir rang de llei al reconeixement oficial d'aquesta funció.

Article 1

Es reconeix que l'Institut d'Estudis Catalans és la institució encarregada d'establir i actualitzar la normativa lingüística del català, sens perjudici de les altres funcions que li atorguen els seus estatuts.

Article 2

L'ús lingüístic dels òrgans de l'Administració de la Generalitat, de les corporacions locals, de l'Administració de l'Estat a Catalunya i de les entitats autònomes, les empreses i les altres entitats i institucions que depenen de les esmentades administracions ha de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans.

Article 3

L'ús lingüístic dels centres d'ensenyament públics i privats i dels mitjans de comunicació de titularitat pública ha de respectar la normativa establerta per l'Institut d'Estudis Catalans.

Article 4

1. L'Administració de la Generalitat ha d'establir els sistemes de col·laboració i d'assessorament necessaris per tal de garantir que els organismes a què fan referència els articles 2 i 3 segueixin en llurs usos lingüístics criteris coherents i ajustats a la normativa general de la llengua establerta per l'Institut d'Estudis Catalans.

2. L'Administració de la Generalitat ha de vetllar perquè l'elaboració dels llenguatges d'especialitat es faci d'acord amb la normativa de l'Institut d'Estudis Catalans.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 3 de maig de 1991

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de Catalunya

JOAN GUITART I AGELL
Conseller de Cultura